

UPA2016/31
21. april 2016
Mimi Karlsen

Forslag til Inatsisartutbeslutning om at Naalakkesuisut pålægges at rette henvendelse til Kommuneqarfik Sermersooq med henblik på at drøfte mulighederne for etablering af et krisecenter i Tasiilaq.
(Medlem af Inatsisartut Laura Táunâjik, Siumut)

Vi vil fra Inuit Ataqatigiits side takke Laura Táunâjik, Siumut for at have fremsat dette vigtige forslag. Endnu engang skal vi fra Inuit Ataqatigiit præcisere, at vi på ingen måde accepterer vold mod mennesker. Det er fuldstændig uacceptabelt at nogen slår deres medmennesker, dette lige meget om det er en kvinde, en mand eller børn. Vi skal på alle måde forsøge at stoppe vold mod mennesker, og jeg mener at dette bør gøres til det centrale i dette forslag, at vold skal standses.

Det er et vigtigt led i Naalakkersuisuts initiativer imod voldsudøvelse i årene mellem 2014-2017, at dem der udøver vold også kommer under behandling.

Fra Inuit Ataqatigiits side finder det vigtigt, at ligesom voldsramte skal hjælpes, bør man også behandle voldsudøvere. Såfremt vold skal bekæmpes mærkbart, bliver vi også nødt til at behandle voldsudøvere, derfor skal vi anmode Naalakkersuisut til at tage initiativ til, at også voldsudøvere i fremtiden kan komme under behandling.

Laura Táunâjik fremlægger i sit oplæg den voldsudøvelse der ikke sjældent forekommer i Tasiilaq. Vi ved dog, at vold udøves og fylder for meget overalt i landets byer og bygder. Mange kvinder, kvinder med børn og engang imellem mænd bliver nødt til at opsøge krisecentre, hvilket er yderst beklageligt.

I Grønland har vi pt. 7 krisecentre. De byer eller steder, hvor der ikke findes krisecentre er: Nanortalik, Maniitsoq, Kangerlussuaq, Kangaatsiaq, Qasigianguit, Uummanaq, Upernavik, Qaanaaq, Ittoqqortoormiit og Tasiilaq.

Vi kan dog ikke påstå, at der i disse steder ikke forefindes vold. Det gør det nemlig, hvorfor stederne også har behov for krisecentre.

Med Naalakkersuisuts svar til Laura Táunâjik, accepterer disse at man i samarbejde med Kommuneqarfik Sermersooq vil etablere et krisecenter i Tasiilaq. Dette er meget prisværdigt.

Men vi ved også, at de fleste krisecentre bliver skabt ved, at der dannes foreninger blandt frivillige, og at man derfra efterhånden etablerer et krisecenter, således disse efterfølgende kan modtage tilskud fra kommunen samt fra Selvstyret.

Naalakkersuisut tydeliggør i deres svarnotat, at man i samarbejde med Kommuneqarfik Sermersooq vil etablere et krisecenter i Tasiilaq.

Dette er et godt initiativ, og vi vil indstille til Naalakkersuisut, at de retter henvendelse til alle kommuner, og ikke kun Kommuneqarfik Sermersooq, med henblik på at der i de 9 resterende byer kan blive etableret krisecentre.

Derfor skal vi fra Inuit Ataqatigiits side foreslå, at der ændres for forslagets overskrift:

At Inatsisartut beslutter at fremsætte et beslutningsforslag om, at Naalakkersuisut med henblik på at etablere krisecentre i de byer, hvor disse ikke forefindes, retter henvendelse til alle kommuner for at etablere sådanne.

Med disse ord skal vi indstille til, at forslaget viderebehandles i det relevante udvalg.